

דעם רביני'ס

עיוכט

חיי שורה תשפ"ב
גליון 65

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ו ר"ט)

דער ריינער קוואל

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער.

אין די וואקעדיגע פרשה לערנט מען ווי שטארק איז די כח פון תפלה פון יעדעס אידיש קינד. אברהם אבינו בעט פון זיין קנעכט אליעזר ער זאל גיין וזכן א פלה פאר יצחק. גלייך ווען אליעזר איז אנגעקומען צום שטאט ארם נהרים, דערציילט די הייליגע תורה וויאזוי ער האט געבעטן פון אויבערשטן מיט תמימות "ויאמר ה' אלקי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם", איה בעט דיר באשעפער דער האר פון מיין האר אברהם, שייק מיר די ריכטיגע און פאטיגע פלה פאר יצחק. דערנאך ווען ער האט שוין געטראפן רבקה האט ער געגעבן א דאנק פאר'ן אויבערשטן "ויאמר ברוך ה' אלקי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו.

די תורה דערציילט נאכדעם "ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב" יצחק אבינו איז ארויס אין פעלד רעדן צום אויבערשטן, פון דעם פסוק לערנט מען ארויס אז יצחק אבינו האט מתקן געווען תפלת מנחה, און חכמינו זכרונם לברכה ווארענען אז "לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה", א מענטש זאל זייער זייער אכטונג געבן מיט די תפלה פון מנחה, דאווענען מיט גרויס פונוה, און חלילה קיינמאל נישט מבטל זיין די תפלה.

רבי נתן זאגט אויף דעם פסוק "ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב" אז יצחק איז מרמז אויף "פחד יצחק" אויף

מדת הגבורה, דאס מיינט אז א מענטש זעט אז עס איז זיך מתגבר די מדת הדין, באפן פרטי אדער בכלליות, דארף ער פארמערן אין די עבודה פון "לשוח" דאס מיינט "התבודדות" רעדן צום

מדת הגבורה, דאס מיינט אז א מענטש זעט אז עס איז זיך מתגבר די מדת הדין, באפן פרטי אדער בכלליות, דארף ער פארמערן אין די עבודה פון "לשוח" דאס מיינט "התבודדות" רעדן צום באשעפער, ווייל תפלה

אמאל איז א קליין אינגל געגאנגען רעדן מיט'ן הייליגן רבי'ן און אים געפרעגט ווי אזוי רעדט מען צום אויבערשטן, וואס מיינט התבודדות?

מיט התבודדות איז די גרעסטע המתקה, וואס קען ממתיק זיין, זיס מאכן אלע דינים מיט גזרות, און דורך דעם וועט קומען די גאולה, אזוי ווי ר' נתן ברענגט דארט אז די גאולה וועט קומען ווען עס וועט ווערן פון "יצחק" - וואס איז מרמז אויף גבורה - "ישחק" וואס איז מרמז אויף המתקה און שמחה, דעמאלטס וועט זיין "אז ימלא שחוק פיננו" עס וועט ווערן איבערגעפולט אונזער מויל מיט געלעכטער. (מתנה ה' אות מ') די גמרא זאגט טאקע אין מסכת שבת (פ"ט ב) אז די לעצטע גאולה וועט זיין אין זכות פון יצחק אבינו עליו השלום. דער אייבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן דאס דערלעבן בקרוב בימינו אמן.

האט אים דער רבי געזאגט, אזוי זאלסטו רעדן צום אייבערשטן: "רבונו של עולם האב רחמנות אויף מיר, הייבן עס זאל אריבער גיין מיינע טעג מיט אוועלכע נארישקייטן, בין איד וועגן דעם באשאפן געווארן?" א צייט שפעטער איז ער געשטאנען אונטער די וואנט און זיך אונטערגעקערט ווי דער הייליגער רבי רעדט זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטן מיט די זעלבע ווערטער וואס דער רבי האט אים געזאגט (חיי מוהר"ן רל"ט). דער הייליגער רבי האט זיך אפגעגעבן אפילו מיט קינדער, אריינצוגעבן אין זיי יראת שמים און מחנה זיין וויאזוי צו רעדן צום באשעפער און אריינצולייגן כוחות אין דאווענען.

א שמועס מיט'ן זיידן

א ברסל'בער, ווייסט וויאזוי?
יענקעלע: וויאזוי זייד?
זיידע: עס איז זייער אינטערסאנט, דער זיידע מיינער איז אדורך זייער א שווערע נסיון, איינער פון זיינע נאנטע איז ליידער נפטר געווארן און ער איז געזעצן שבועה ל"ע, ער איז געווען זייער צובראכן ביי זיך, ווייל אין די זעלבע צייט האבן זיינע חברים אים אפגעלאזט און ער איז געבליבן פמעט אליין אויף דער וועלט. ער איז אריין אין א שול, און האט געטרופן דארט א ספר, עפעס א ספר וואס הייסט לקוטי הלכות, האסט שוין געהערט פון אזא ספר?
יענקעלע: יא אונדזאי, וואס דער הייליגער ר' נתן האט געמאכט.

זיידע: יא, דו ווייסט שוין פון דעם ספר, אבער דער אינגערמאן האט נישט געוואוסט וואס דאס איז, ער האט געמיינט אז עס איז א הלכה ספר אויף שלחן ערוה. ער עפנט אויף דעם ספר און פאר זיינע אויגן טאנצן ארויס די ווערטער "צו וויסן און אונז צו לערנען אז ווען איינער איז אין א צרה, זאל מען גלייך דאנקן דעם אויבערשטן אויפן עבר וואס ער האט אונז שוין גוטס געטון ביז היינט און גלייבן אז דער אויבערשטער איז א שומע כל פה, און דורך דאנקן וועט מען קענען אינגאנצן ארויסגיין פון די צרה, ווייל מיר זענען מחייב אים צו דאנקן אויף אין די צרה".

זיידע: יענקעלע כאפ זיך אן אויפן בענקל... ער איז אריין אין א צימער און זיך גענומען טאנצן... אבער טאנצן! שפרינגען!...

זיין טאטע האט געהערט ווי איינער טאנצט, האבן זיינע מחשבות אין קאפ גענומען טאנצן פון שרעק וואס גייט דארט פאר מיט זיין זון? דער טאטע האט זיך גאנץ שנעל בארואיגט ווען דער אינגערמאן האט אים געגעבן צו פארשטיין אז ער טאנצט און דאנקט דעם אויבערשטן פאר די שווערע נסיון וואס ער איז מממש יעצט אריבער, פון אזויפיל טאנצן איז ער געווארן אזוי פרייליך

יענקעלע: זייד, אונז האבן זיך שוין צוויי וואכן נישט געטראפן!
זיידע: יא יענקעלע איך האב זיך שוין זייער געבענקט צו דיר, איך פריי זיך אזוי שטארק אז דו ביסט געקומען, און איך דאנק דיר זייער פארדעם.

יענקעלע: זייד דאנקט מיר?
זיידע: יא, איך דאנק דיר און איך דאנק דעם אויבערשטן אז ער האט מיר געגעבן אזא חשוב'ע אייניקל, וואס וויל הערן פונעם הייליגן רבי'נס קוואל און פון די תלמידים פונעם רבי'ן.

זיידע: אגב, יענקעלע, אז דו רעדסט שוין פון דאנקן, עס איז זייער גוט זאלסט זיך איינגעוואוינען, שטענדיג צו דאנקן. זיינע עלטערן, זיינע מלמדים, און אפילו דער רוימער אין חדר, אים מעגסטו אויך זאגן א שפוח, דארפסט נישט טוישן צופיל ווערטער מיט אים, אבער מעגסט אים זאגן א דאנק און גיין ווייטער!
זיידע: איך האב א גוטער זייד וואס איז געווארן

א שמועס מיט'ן זיידן

און דאנקבאר צום אויבערשטן, אז די שווערע שטיין אין הארץ איז אים ווייער געווארן, און אזוי האט ער צוריק באקומען זיין אמונה און געגלייבט אז אלעס וואס דער אויבערשטער טוט איז זייער גוט.

יענקעלע: אבער זיידן איך מיין אז אויב איך צוקלאפ זיך ח"ו וועט מיר נישט זיין אזוי גרינג צו דאנקן דעם אויבערשטן פאר די שטארקע קלאפ. **זיידע:** איך הער וואס דו זאגסט צדיק'ל, ר' נתן זאגט דארט אז מען דארף אויסלערנען פאר קליינע קינדער ווען זיי זענען נאר זייער אינג, צו דאנקן דעם אויבערשטן אויף יעדע זאך, נאך פאר מען צעקלאפט זיך. זאג מיר יענקעלע, דו האסט יעצט עפעס אויף וואס צו דאנקן דעם אויבערשטן? זאג מיר איין זאך.

יענקעלע: הע.. יא, אז איך האב אזא גוטער זיידע...

זיידע: געוואלדיג! דו מאכסט מיר פרייליך... שפח יענקעלע! אזוי זאלסטו אויך דאנקן דעם אויבערשטן, אויף יעדע זאך, אויף דיין געזונט, דייןע געשמאקע עסן וואס דייןע עלטערן געבן דיר, און אז מען געוואוינט זיך איין צו דאנקן דעם אויבערשטן, באדאנקט מען אויך די מלמדים, פאר דיין רבי אין חדר וועסטו זאגן א שפח סוף טאג, וועט דיין רבי האבן מער אהבה צו דיר, אזוי וועסטו בעסער פארשטיין דאס לערנען און דייןע חברים וועלן זיך וועלן חב'ר'ן מיט דיר ווייל דו ביסט א געשמאקער אינגל וואס באדאנקט זיך פאר אלעם, וועסטו האבן א אויסגעלייזטע לעבן. **יענקעלע:** ממש א גאולה...

זיידע: פונקט אזוי יענקעלע. ר' נתן זאגט אז אויב וואלט מען גענאנגען מיט די עצה פון דאנקן וואס מען שוין געהאלטן נאך די גאולה.

יענקעלע: בקרוב במהרה אמן. (עי"פ ליקו"ה כלאי בהמה, ופריקה וטעינה ד')

קינד:

"דער רבי פלעגט אסאך וויינען און מאכן התבודדות אין די וועלדער און פארן מיט א שיפל אין די וואסער פון שטעטעלע אוסיאטין זייענדיג אפגעזונדערט פון די רושיגע גאסן פלעגט ער זיך אויסרעדן דאס הארץ צום אויבערשטן. דער רבי האט שפעטער זייענדיג אין שטעטעלע אוסיאטין פארציילט פאר זיין תלמיד ר' שמעון, אז יעדע טריט פון די פעלדער פלעגט ער שפירן טעם גן עדן".

מיין

אספה'ס

א גוטן מנחם, דו ביסט דאך א פרישער ברסלב'ער, אפשר ווילסטו איבערגעבן פאר די ברסלב'ע אינגלעך און בתורים זיין געפיל וואס דו האסט באקומען אין רבי'נס חדר?

איך וועל בעזר השם פרובירן צוריקצוגיין אפאר יאר ווען איך בין נאך געווען גאנץ א קליין אינגל, האט מיר זייער געצויגן די וועג פון ארומגיין מיט א פארבענקטע הארץ צום אויבערשטן, איך האב געהאט דאס ספר השתפכות הנפש, עס איז געווען זייער א שייגע און קלארע דרוק, איך האב זייער ליב געהאט צו ליינען די הקדמה ווי ר' אלתר טעפליקער פארציילט דעם רבי'נס יארן אלץ

בחינה אויף ספורי מעשיות די צענטע מעשה (5) דער בערגיך מיטן ארימאן

נתנדב ע"י הרוצה בעילום שם
לע"נ הרה"צ רבי ישכר דוב בן רבי יהושע
זצ"ל האירצייט בכ"ב חשוון
ולע"נ הרה"צ רבי מרדכי ב"ר ישכר דוב
האירצייט בכ"ה חשוון

- א. וואס האט ער איר באוואזן איינע פון די מאלן וואס זי איז צו אים געקומען?
- זילבערנע כלים וואס ער האט געהאט
 - די צימער וואס דארט זענען געשטאנען די גאלדענע פיינעלעך
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. וואס האט דער רוצח געטאן ווען ער איז אריין אין צימער מיט די טאכטער פון קיסר?
- ער האט איר מיט געוילאד אריין געלייט אין א זאק
 - ער האט אראפ גענומען אירע אלע קליידער און האט עס אנגעטאן פאר א מאטראס און פארדריקט זיין פנים
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג. וואס האט מען געטאן פאר'ן מאטראס נאכדעם וואס מ'האט געזען אז ער איז אנשטאט די בת קיסר?
- מ'האט אים פארשיקט
 - מ'האט אים געהרגעט
 - מ'האט אים אנגעפאסטשט גוט נאך אין פנים און מ'האט אים ארויס געשטופט
- ד. וואו האט זיך דער רוצח ערשט באהאלטן מיט די טאכטער פון קיסר?
- אין א גרוב מיט שלענג און געדיסן
 - אין א מקוה
 - אין א גרוב מיט רעגן וואסער
- ה. אין וועלכע פלעצער האט זיך דער רוצח באהאלטן מיט די טאכטער פון קיסר?
- אין זיבן פלעצער, א גרוב, מקוה, היילן, פעלדער, וועלדער, מדבריות, טייכן.
 - אין די אלע זיבן וואסערן וואס דער בערגיך האט זיך באהאלטן מיט איר מוטער.
 - אין א גרוב און אין א מקוה
- ו. וועלכע קליידער האט דער רוצח אנגעטון די טאכטער פון קיסר?
- מיט קעניגליכע קליידער און זי האט אויסגעזען ווי א קעניגין
 - מיט קליידער פון א מאטראס און זי האט אויסגעזען ווי א זכר
 - מיט גוריסענע קליידער און זי האט אויסגעזען ווי א ארימאן
- ז. וואס איז געשען מיטן שיף אינמיטן וועג?
- א שטורעם וויינט האט עס צובראכן
 - עס האט זיך איבערגעדרייט
 - גולזים האבן עס בארייט

- ח. וואו זענען אנגעקומען דער רוצח און די טאכטער פון קיסר ווען זיי זענען אראפ פון שיף?
- צו א מוסטע מדבר
 - צו די מדבר וואו דער קעניג געפינט זיך דארט
 - צו די מדבר וואו דער זון פון בערגיך געפינט זיך דארט
- ט. וואס האט זי געטון ווען דער רוצח האט געשריגן צו איר?
- זי האט אים געענטפערט
 - זי האט אים נישט געענטפערט
 - זי האט זיך באהאלטן אונטער א ביים
- י. צו וואו איז אנגעקומען די טאכטער פון קיסר ווען זי איז אנטלאפן מומעס רוצח?
- צוריק צום קעניגליכן פאלאץ
 - צו די פלאץ וואו דער קעניג געפינט זיך דארט
 - צו די פלאץ וואו דער זון פון בערגיך געפינט זיך דארט
- יא. וואס האט זי קיסר'טע געטון נאכדעם וואס מ'האט אוועק גענומען איר טאכטער?
- זי איז געזיגן און געוויינט
 - זי האט זייער געקלאגט און זיך געשלאגן קאפ אין דער וואנט
 - זי האט געבעטן פון אירע באדינערס מיואל איר גיין זוכן וואס האט זי קיסר'טע געטון פארן קיסר נאכדעם וואס מ'האט אוועק גענומען איר טאכטער?
 - זי האט געשריגן אויף אים
 - זי האט אים געעסן מיט רייד
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יג. וואס האט דער קיסר געטון פאר די יעדניראלן?
- אראפגעדיירט זייער פאסטן
 - זיי פארשיקט
 - געשריגן אויף זיי
- יד. וואס האט מען געטון פאר דעם קיסר נאכן פארשיקן די יעדניראלן?
- מ'האט אים פארשיקט
 - מ'האט אים געהרגעט
 - מ'האט אים אריין געווארפן אין ים
- טו. וואו אהין איז דער קיסר אנגעקומען?
- צו דער פלאץ וואו דער רוצח געפינט זיך
 - צו דער פלאץ וואו דער בערגיך געפינט זיך
 - צו דער פלאץ וואו דער זון פון בערגיך איז די טאכטער פון קיסר געפיען זיך
- טז. וואס לערנטו זיך דערוויל ארויס פון די מעשה?
- אז ארימקייט איז נאר אין דעת
 - די מדה פון הכרת הטוב

צו ענטפערן די
בחינות און אריינגיין
אינעם גורל,
02-5-3333-72
646-518-1095
1-518-329-9149

אַן עבֹדָה, די וועג
אַז אַ בַּרְסְלָבֵער
בְּחֹרֵל דאַרף
זיך אַרומִדְרִיעֵן
מיט אַ שְׂטאַלֶצֶע
הַתְחַזְקוֹת, מיט אַ
גְרוֹיסֶע אַשְׁרִינו, אַז
מיר זענען אַיִדִישֶׁע
קִינְדֶער און מיר
ווייסן פֿון אַזאַ
רִבִּין.

דער
אויבערשטער האט מיר צוגעשיקט א גוטער
חבר וואס האט מיר געגעבן א קליינע באנד
לקוטי הלכות, דארט האט איר אנגעהויבן
נישטערן נאך די גוטע שטיקלעך וואו ר' נתן
באגיסט אונזערע דארשטיגע נשמות, איר
פלעג זיך באלעקן מיט די גוטע שטיקלעך, ווען
איר האב געמראפן אזא גוטע שטיקל פלעג
איר דורכלערנען דעם גאנצן הלכה, אבער דאס
האט מיר נאכאלץ נישט געגעבן גענוג חזוק
און מיין לב נשבר האט גורם געווען אז איר בין
געווארן זייער אפגעשוואכט בגשמיות..

המשך בעז"ה די אנדערע וואך, א השגחה פרטית
וואס דער אויבערשטער האט מיט מיר געטון.

מיין מעשה'לע המשך

און זיך בעטן ביים אויבערשטן אז איר וויל זיין
אן ערליכער איד.

דער ספר לקוטי תפלות איז אויך געווען
דעמאלט נאנט צו מיין הארץ. אין אנדערע
ווערטער איר האב זיך זייער געצויגן צו תפלה
און בקשה און האבן א צובראכן הארץ צום
אויבערשטן.

אזוי האט זיך דאס געצויגן במשך די
קינדערישע יארן, ווען איר געווארן א בר-
מצוה בחור האט די וועג פון לב נשבר מער
נישט געארבעט, עס האט מיר זייער צובראכן,
איר האב נישט געוואוסט אז דער רבי האט נאך